

Stretla som ťa. No akoby si ani nebola. Vybledla mi tvoja tvár, hlas, úsmev... Chcela som si ťa udržať aspoň v spomienkach. Zostal však len nepatrný pocit – tlkot tvojho srdca, ktorý som počula, keď si ma k sebe túlila. Zostal tá istota, že ma vždy čakáš, kým neprídem domov. To nezmizne nikdy. Akoby aj mohlo.

Bola si jedinou bytosťou, ktorá mi verila aj vtedy, keď iní nie. Bola si tou, ktorá ma povzbudzovala, keď som si myslela, že nič nedokážem. Bola si bytosťou, ktorá nado mnou nikdy nelámala palicu. Vždy si s nádejou hľadela na moje rozhodnutia.

Vždy si mi povedala, keď som ťa potešila. O plači si však nehovorila nič. Teraz však viem, že keď som videla slzy stekať po tvojej tvári, to si iba uľavila srdcu, ktoré som zranila ja. Odpusť mi, ak môžeš. Odpusť mi, že si v modlitbách nemala čas na svoje túžby a priania, lebo si sa veľa modlila za svoje deti. Nikto sa toľko nemodlí ako mama.

Nemohla si byť stále s nami, ale dobre si vedela, aký je svet krutý a že budeme potrebovať ochranu. Ved' sme boli krehkí, zraniteľní a nemali sme dostatok sily bojovať. A tak si sa modlila, aby nám Boh dal krídla vtákov a odvahu, čo všetko prekoná.

Aj dnes som presvedčená, že žijem len vďaka tvojim modlitbám, že všetko zvládam len vďaka tvojim prosbám, ktoré si za mňa vysielala k Bohu. Lebo modlitba nekončí vyslovením. Ona pokračuje ďalej v Božej pomoci.

Ani si nevieš, mami, predstaviť ako rada by som si išla k tebe pofúkať kolená z pádov, uzdraviť srdce zo sklamaní, odložiť bremená života, ktoré sa tak ťažko nesú. Ako rada by som otvorila dvere na tvojej izbe a hodila sa ti do náručia, keď som sklamaná svetom alebo sebou. Zas by si ma pokarhala, ale nežne. Znovu by si ma napomenula, ale milosrdne. Postaral by si sa o mňa, ako keď som bola malá a uvarila mi moje obľúbené jedlo. Lebo mamy veľmi dobre vedia, ako sa lieči duša.

Nikdy som nerozumela, kde sa v tebe berie toľko dobra a lásky. Dnes už viem. Je to niečo, čím Boh obdaril mamu, keď jej zveril dieťa. Viem to, lebo sama som mamou. A tak si na teba spomínam a ďakujem. Z celého srdca.

Prepáč, že už nevidím v myšlienkach tvoju tvár. Prepáč, že čas mi berie zvuk tvojho hlasu a že tvoj úsmev bledne, keď zatvorím oči. Nie sme si však také vzdialené, mamička. Delí nás len chvíľa, len malý moment. Potom sa uvidíme. Ved' si sa modlila za moje spasenie, za to, aby sme boli spolu v nebi. Boh mi kúsok z neho daroval. V tebe. Kúsok z neba mi tu zostal v tlkote tvojho srdca, ktorý stále počujem. Je to tlkot lásky, ktorá sa ničím nedá vyvážiť.